

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

ÎNCHEIERE

cu privire la admiterea cererii de revizuire depusă de Agentul Guvernamental al Republicii Moldova și avocatul Serghei Șteliman în interesele Societății cu Răspundere Limitată „Tasoncom” în proces de insolvență

în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Tasoncom” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat, raionul Orhei, cu privire la contestarea actului administrativ

împotriva deciziei din 20 mai 2015 a Curții Supreme de Justiție

(Dosarul nr. 3rh-1/25
NR. PIGD 2-15066139-01-3rh-21012025)

Revizuirea depusă în temeiul art. 449 lit. h) Cod de procedură civilă, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat, printr-o hotărâre, fie Guvernul Republicii Moldova a recunoscut, printr-o declarație, o încălcare a drepturilor sau libertăților fundamentale care poate fi remediată, cel puțin parțial, prin anularea hotărârii pronunțate de o instanță de judecată națională

Prima instanță - Judecătoria Orhei: V. Negruța

Instanța de recurs - Curtea de Apel Chișinău: A. Anton, I. Secrieru, A. Panov

Instanța de revizuire – Curtea de Apel Chișinău: A. Panov, R. Pelin, S. Arnaut

Instanța de recurs - Curtea Supremă de Justiție: S. Filincova, I. Bejenaru, G. Stratulat

Instanța de revizuire – Curtea de Apel Chișinău: A. Panov, M. Moraru, A. Minciuna

Instanța de recurs - Curtea Supremă de Justiție: M. Poalelungi, T. Vieru, O. Sternioală

Instanța de revizuire – Curtea de Apel Chișinău: A. Panov, M. Moraru, A. Minciuna

Instanța de recurs - Curtea Supremă de Justiție: T. Vieru, O. Sternioală, V. Clevadî

30 mai 2025

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților cererile de revizuire depuse de Agentul Guvernamental al Republicii Moldova și avocatul Serghei Șteliman în interesele Societății cu Răspundere Limitată „Tasoncom” în proces de insolvabilitate

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Diana Stănilă,

Ion Malanciuc, *judcători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 17 decembrie 2009, Societatea cu Răspundere Limitată „Tasoncom” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat, raionul Orhei, cu privire la anularea deciziei nr. 686c din 9 octombrie 2009.

2. Prin hotărârea din 16 februarie 2012 a Judecătoriei Orhei, s-a admis integral cerere de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Tasoncom” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat, raionul Orhei, cu privire la contestarea deciziei 686 c din 9 octombrie 2009 emisă la actul de control nr. 637133 din 1 octombrie 2009. S-a anulat decizia Inspectorului Fiscal de Stat al raionului Orhei nr.686 c din 9 octombrie 2009 emisă la actul de control nr. 637133 din 1 octombrie 2009 în privința Societății cu Răspundere Limitată „Tasoncom” cu sediul str. Sf. Dumitru 11, or. Orhei, cod fiscal 1003606004729.

3. La 22 martie 2012, Inspectoratului Fiscal de Stat, raionul Orhei a declarat recurs împotriva hotărârii din 16 februarie 2012 a Judecătoriei Orhei, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârii din 16 februarie 2012 și pronunțarea unei noi decizii prin care să respingă acțiunea Societății cu Răspundere Limitată „Tasoncom” ca fiind neîntemeiată.

4. Prin decizia din 12 septembrie 2012 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis recursul declarat de către Inspectoratul Fiscal de Stat or. Orhei, ca întemeiat. S-a casat hotărârea Judecătoriei Orhei din 16 februarie 2012 și s-a pronunțat o nouă hotărârea prin care: S-a respins acțiunea depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Tasoncom” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat or. Orhei cu privire la contestarea decizie nr. 686c din 9 octombrie 2009, ca fiind neîntemeiată.

5. La 20 februarie 2013, Societatea cu Răspundere Limitată „Tasoncom” a depus revizuire împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 septembrie 2012, solicitând admiterea cererii de revizuire, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 septembrie 2012, cu judecarea cauei în ordin de recurs și pronunțarea unei noi decizii prin care recursul Inspectoratului

Fiscal de Stat Orhei împotriva hotărârii Judecătoria Orhei din 16 februarie 2012 să fie respins, iar hotărârea primei instanțe menținută.

6. Prin încheierea din 5 iunie 2013 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins ca fiind inadmisibilă cerere de revizuire depusă de către revizuenta Societatea cu Răspundere Limitată „Tasoncom” împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 septembrie 2012, în pricina civilă la cerere de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Tasoncom” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat or. Orhei cu privire la contestarea deciziei nr. 686c din 9 octombrie 2009.

7. La 20 iunie 2012 Societatea cu Răspundere Limitată „Tasoncom” a depus recurs împotriva încheierii din 5 iunie 2013 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii Curții de Apel Chișinău din 5 iunie 2013, pronunțarea unei noi decizii prin care cererea de revizuire depusă să fie admisă, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 septembrie 2012, remiterea pricinii la rejudecare în Curtea de Apel Chișinău în alt complet de judecată.

8. Prin decizia din 15 ianuarie 2014 a Curții Supreme de Justiție, s-a respins recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Tasoncom”. S-a menținut încheierea Curții de Apel Chișinău din 5 iunie 2013, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societatea cu Răspundere Limitată „Tasoncom” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat raionul Orhei cu privire la contestarea actului administrativ.

9. La 26 martie 2014, Societatea cu Răspundere Limitată „Tasoncom” a depus revizuire împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 septembrie 2012, solicitând admiterea cererii de revizuire, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 septembrie 2012 și a hotărârii judecătoria Orhei din 16 februarie 2012 și remiterea cauzei la rejudecare la judecătoria Orhei.

10. Prin încheierea din 18 martie 2015 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins ca fiind inadmisibilă cerere de revizuire depusă de către Societatea cu Răspundere Limitată „Tasoncom” împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 septembrie 2012, adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Tasoncom” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat raionul Orhei cu privire la contestarea actului administrativ.

11. La 2 aprilie 2015 și 8 aprilie 2015 Societatea cu Răspundere Limitată „Tasoncom” a depus recurs împotriva încheierii din 18 martie 2015 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii Curții de Apel Chișinău din 18 martie 2015 și pronunțarea unei noi decizii prin care cerere de revizuire depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Tasoncom” să fie admisă. Casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 septembrie 2012 cu dispunerea judecării cauzei în ordine de apel la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

12. Prin decizia din 20 mai 2015 a Curții Supreme de Justiție, s-a respins recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Tasoncom”. S-a menținut încheierea Curții de Apel Chișinău din 18 martie 2015, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată Societatea cu Răspundere Limitată „Tasoncom” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat raionul Orhei, cu privire la contestarea actului administrativ.

13. La 24 august 2015 Societatea cu Răspundere Limitată „Tasoncom” a depus cerere de revizuire împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 septembrie 2012, solicitând admiterea cererii de revizuire, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 septembrie 2012 și hotărârii Judecătoria Orhei din 16 februarie 2012, restituirea cauei la rejudecare la Judecătoria Orhei în alt complet de judecată.

14. Prin încheierea din 2 decembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins ca fiind inadmisibilă cerere de revizuire depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Tasoncom” împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 septembrie 2012, adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Tasoncom” împotriva Inspectoratului Fiscal de stat raionul Orhei cu privire la contestarea actului administrativ.

15. La 6 ianuarie 2016, Societatea cu Răspundere Limitată „Tasoncom” a depus recurs împotriva încheierii din 2 decembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii Curții de Apel Chișinău din 2 decembrie 2015 și pronunțarea unei noi decizii prin care cerere de revizuire depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Tasoncom” să fie admisă, casată deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 septembrie 2012 și hotărârea Judecătoria Orhei din 16 februarie 2012, restituirea cauzei la rejudecare la Judecătoria Orhei în alt complet de judecată.

16. Prin decizia din 27 aprilie 2016 a Curții Supreme de Justiție, s-a respins recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Tasoncom”. S-a menținut încheierea Curții de Apel Chișinău din 2 octombrie 2015, în cauza civilă la cererea Societății cu Răspundere Limitată „Tasoncom” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat raionul Orhei, cu privire la anularea actului administrativ.

17. La 21 ianuarie 2025, Agentul Guvernamental al Republicii Moldova a depus cerere de revizuire împotriva deciziei Curții Supreme de Justiție din 20 mai 2015 și a încheierii Curții de Apel Chișinău din 18 martie 2015, solicitând admiterea cererii de revizuire, casarea deciziei Curții Supreme de Justiție din 20 mai 2015 și a încheierii Curții de Apel Chișinău din 18 martie 2015, reexaminarea cererii de revizuire depuse la 26 martie 2014 împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 septembrie 2012, cu luarea în considerare a tuturor constatărilor din hotărârea Curții și a deciziilor

irevocabile pronunțate în cadrul procesului penal, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 septembrie 2012 și menținerea hotărârii Judecătorei Orhei din 16 februarie 2012.

18. În motivarea cererii de revizuire a indicat că, la 22 octombrie 2024 Curtea Europeană a Drepturilor Omului a pronunțat hotărârea cu privire la fondul cauzei în cauza Tasoncom S.R.L. v. Republica Moldova (nr. 59627/15), constatând că autoritățile au încălcat dreptul societății reclamante la un proces echitabil, garantat de Articolul 6 § 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și dreptul la respectarea bunurilor sale, garantat de Articolul 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție. În acest sens, Curtea a acordat societății reclamante 4700 de euro în calitate de despăgubire pentru prejudiciul moral și 2500 de euro pentru costuri și cheltuieli.

19. Curtea a rezervat chestiunea cu privire la acordarea despăgubirii pentru prejudiciul material pentru o hotărâre separată, invitând societatea reclamantă și Guvernul Republicii Moldova să analizeze posibilitatea unei reglementări amiabile în acest sens.

20. Notează că, prezenta cerere de revizuire este depusă în contextul necesității remedierii drepturilor încălcate ale societății reclamante, în modul constatat de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului în hotărârea sa din 22 octombrie 2024 în prezenta cauză, pentru a evita o nouă hotărâre eventuală de acordare a despăgubirilor pentru prejudiciul material într-o procedură contencioasă în fața Curții.

21. Relevă că, printr-o decizie din 9 octombrie 2009, șeful Inspectoratului Fiscal de Stat Orhei a confirmat constatările unui control fiscal efectuat la societatea reclamantă pentru anii 2007 și 2008, privind profitul impozabil și sumele datorate cu titlu de taxă pe valoarea adăugată (TVA). El a constatat că societatea reclamantă indusese, printre cheltuielile sale deductibile, sume corespunzătoare achiziționării de bunuri de la societăți care nu mai erau supuse TVA la momentul operațiunilor în cauză. De asemenea, el a constatat că societatea reclamantă dedusese TVA-ul plătit acestor societăți din suma totală a TVA-ului pe care îl datora statului. Autoritatea fiscală a considerat că, procedând astfel, societatea reclamantă a încălcat, printre altele, art. 24 alin. (10) și art. 102 alin. (1) și (6) din Codul fiscal. Societatea reclamantă a fost ulterior supusă unei recalculări a impozitului pe venit și a TVA-ului, cu aplicarea penalităților de întârziere și a amenzilor. Suma totală pe care societatea reclamantă trebuia să o achite statului în rezultat era de 29060108 lei, dintre care 5904422 de lei pentru penalități de întârziere și 5896758 de lei pentru amenzi.

22. Printr-o decizie din 12 noiembrie 2009, șeful Inspectoratului Fiscal de Stat Orhei a respins ca neîntemeiată cererea prealabilă depusă de către

societatea reclamantă, cu menținerea în vigoare a deciziei din 9 octombrie 2009.

23. La 17 decembrie 2009 societatea reclamantă a depus o acțiune în instanța de judecată, contestând decizia Inspectoratului Fiscal din 9 octombrie 2009. Ea a reținut că, astfel cum menționa decizia atacată, ea prezentase în timpul controlului fiscal documente care justificau suportarea costurilor în cauză și care confirmau, în opinia sa, că bunurile fuseseră de fapt achiziționate de la acești furnizori și apoi vândute altor companii. De asemenea, societatea reclamantă a susținut că dispunea de facturi fiscale emise de către furnizori, care i-ar fi permis să deducă TVA-ul plătit acestora, și că nerespectarea de către furnizori a propriilor sale obligații fiscale nu ar putea genera o răspundere materială. Ea a invocat buna sa credință.

24. Printr-o hotărâre din 16 februarie 2012, Judecătoria Orhei a admis acțiunea societății reclamante și a anulat decizia Inspectoratului Fiscal. Instanța a notat că, în conformitate cu art. 102 alin. (6) din Codul fiscal, o societate avea dreptul de a deduce suma TVA achitată la achiziționarea de bunuri sau servicii dacă era în posesia unei facturi fiscale care indica suma în cauză. Instanța a constatat că acesta era cazul societății reclamante și că însăși decizia Inspectoratului Fiscal se referea la facturile fiscale emise societății reclamante de către furnizorii săi. Prin urmare, instanța a respins argumentul Inspectoratului Fiscal, potrivit căruia nu existau documente justificative pentru deducerile fiscale efectuate de către societatea reclamantă.

25. La 22 martie 2012 Inspectoratul Fiscal de Stat Orhei a depus recurs împotriva acestei hotărâri. El a susținut, printre altele, că furnizorii care nu mai figurau în registrul persoanelor obligate la plata TVA nu erau autorizați să emită facturi fiscale și că eventualele facturi fiscale emise de către ei nu puteau fi utilizate ca documente justificative în scopul deducerilor fiscale. Prin urmare, societatea reclamantă nu putea pretinde dreptul de deducere a TVA-ului. În final, el s-a plâns de faptul că instanța de fond nu luase în considerare sentința penală pronunțată la 21 mai 2010, prin care societatea reclamantă fusese condamnată.

26. Printr-o decizie irevocabilă din 12 septembrie 2012, Curtea de Apel Chișinău a admis recursul depus de către Inspectoratul Fiscal, a casat hotărârea primei instanțe și a respins acțiunea societății reclamante ca nefondată. Instanța și-a întemeiat decizia pe faptul că, printr-o sentință a Judecătoriei Orhei din 21 mai 2010, societatea reclamantă fusese condamnată pentru evaziune fiscală. Ea a notat că, potrivit art. 123 alin. (2) din Codul de procedură civilă, faptele constatate printr-o hotărâre definitivă sunt obligatorii pentru instanța care judecă litigiul, nu se cer a fi dovedite din nou și nici nu pot fi contestate în alte cauze la care participă aceleași părți. Curtea de Apel a notat că, din moment ce vinovăția sa fusese deja stabilită,

societatea reclamantă nu era îndreptățită să solicite anularea deciziei Inspectoratului Fiscal din 9 octombrie 2009.

27. Mai indică că, la o dată nespecificată a fost pornită urmărirea penală împotriva societății reclamante și a administratorului acesteia, în baza art. 244 alin. (2) lit. b) din Codul penal.

28. Prin sentința Judecătoriei Orhei din 21 mai 2010, societatea reclamantă și administratorul acesteia au fost condamnați. Invocând aceleași fapte ca cele examinate în cadrul procedurii fiscale, și anume utilizarea facturilor fiscale emise de către furnizori care nu mai figurau în registrul persoanelor obligate la plata TVA, instanța a considerat că societatea reclamantă și administratorul acesteia reduseseră în mod eronat profitul impozabil al societății reclamante și cuantumul TVA pe care ea era obligat să-l plătească. Instanța a aplicat amenzi penale și, în cazul societății reclamante, trei ani de privarea de dreptul de a exercita activități care implică plata TVA, iar administratorul a fost privat timp de doi ani de dreptul de a ocupa funcții de administrare într-o societate publică sau privată.

29. La 21 noiembrie 2012, Curtea de Apel Chișinău a admis recursurile inculpaților, casând sentința de condamnare a acestora, deoarece nu fusese respectat dreptul la apărare, și dispunând retrimiteră cauzei la instanța de fond.

30. Printr-o hotărâre din 27 decembrie 2013, Judecătoria Orhei a achitat societatea reclamantă și administratorul său, din lipsă de probe. În special, instanța a reținut că societatea reclamantă achitase în mod efectiv TVA furnizorilor vizați în aceste evenimente, că nici site-ul web al autorității fiscale, nici Monitorul Oficial nu menționau anularea includerii în registrul persoanelor supuse plății TVA a respectivilor furnizori și că societatea reclamantă nu avusese altă posibilitate de a afla că aceștia din urmă nu mai erau supuși acestei măsuri. Ea a concluzionat că nu fusese stabilită existența presupusei infracțiuni.

31. La 26 martie 2014, societatea reclamantă a depus o cerere de revizuire împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 septembrie 2012, în contextul procedurii fiscale. Ea a reținut că această decizie s-a întemeiat exclusiv pe constatarea vinovăției stabilite în hotărârea penală de condamnare pentru evaziune fiscală. Invocând art. 449 lit. b) și e) din Codul de procedură civilă, ea a subliniat, pe de o parte, că această hotărâre de condamnare fusese ulterior anulată și, pe de altă parte, a menționat apariția unor noi circumstanțe, pronunțarea sentinței de achitare definitivă în cadrul procesului penal.

32. La 18 martie 2015, Curtea de Apel Chișinău a respins ca inadmisibilă cererea. Ea a reținut că argumentele invocate de către societatea reclamantă nu s-au încadrat în niciunul dintre temeiurile de revizuire prevăzute la art.

449 din Codul de procedură civilă și că o redeschidere a procedurii fiscale ar fi încălcat în speță principiul securității raporturilor juridice.

33. La 8 aprilie 2015, societatea reclamantă a depus un recurs împotriva acestei decizii. Ea a susținut, printre altele, că respingerea cererii sale de revizuire fără a lua în considerare anularea hotărârii de condamnare și achitarea ulterioară a încălcat principiul securității raporturilor juridice.

34. Printr-o decizie irevocabilă din 20 mai 2015, Curtea Supremă de Justiție a respins recursul ca nefondat și a menținut încheierea Curții de Apel. Ea a considerat că decizia din 12 septembrie 2012, a cărei revizuire fusese solicitată, se baza pe faptul că societatea reclamantă beneficiase de deduceri fiscale legate de procurarea mărfurilor de la furnizori care nu mai figurau în registrul persoanelor obligate la plata TVA. Instanța a concluzionat că faptul lipsei în acțiunile societății reclamante și ale administratorului acesteia a componentei de infracțiune nu însemna că acțiunile lor fuseseră în conformitate cu legislația fiscală. Cu toate acestea, instanța a notat că anume derogările de la normele fiscale au servit drept temei pentru aplicarea de către organul fiscal a sancțiunilor indicate în decizia din 9 octombrie 2009.

35. În fața Curții, societatea reclamantă a pretins că refuzul de redeschidere a procedurii fiscale împotriva acesteia nu a fost motivat corespunzător și că a fost încălcat principiul securității raporturilor juridice. Ea s-a plâns de faptul că decizia de a-i aplica sancțiuni fiscale, care a dobândit autoritate de lucru judecat, s-a bazat exclusiv pe condamnarea sa în cadrul procesului penal, iar după achitarea penală definitivă a acesteia, această decizie era neîntemeiată.

36. Subliniază că, în jurisprudența sa, Curtea a reiterat faptul că în absența anulării unei hotărâri, punerea în discuție a soluției la care s-a ajuns într-un litigiu printr-o hotărâre judecătorească definitivă în cadrul altor proceduri judiciare poate încălca Articolul 6 din Convenție, în măsura în care poate face iluzoriu dreptul la o instanță și poate încălca principiul securității raporturilor juridice (a se vedea *Mazzeo v. Italia*, nr. 32269/09, § 37-38, 5 octombrie 2017).

37. Notează faptul că decizia Curții Supreme de Justiție din 20 mai 2015 nu poate fi considerată un simplu refuz de redeschidere a procedurii fiscale. Într-adevăr, chiar dacă rezultatul cauzei nu a fost modificat, prin excluderea răspunderii penale a societății reclamante ca temei al condamnării acesteia în procedura fiscală și prin substituirea altor argumente în susținerea acestei condamnări, Curtea Supremă de Justiție s-a pronunțat din nou asupra fondului acuzațiilor aduse persoanei în cauză în contextul procedurii fiscale. Respectiv, revizuirea efectuată de către Curtea Supremă de Justiție în cadrul examinării cererii de revizuire trebuie considerată ca o prelungire a procedurii încheiate prin decizia Curții de Apel Chișinău din 12 septembrie 2012. Prin urmare, aspectul penal al Articolului 6 din Convenție, însoțit de

garanțiile corespunzătoare, este aplicabil și procedurii de control urmate în prezenta cauză.

38. Cu privire la fondul plângerii, hotărârea Curții menționează faptul că a existat o repetare a procesului penal împotriva societății reclamante cu privire la aceleași fapte. În acest context, Curtea a notat că societatea reclamantă s-a aflat într-o situație în care, pentru aceleași fapte, a fost achitată definitiv în procesul penal propriu-zis, dar condamnată în procesul fiscal, care trebuia considerat a fi penal în sensul Articolului 6 din Convenție. În opinia Curții, această situație este greu de conciliat cu principiul securității raporturilor juridice. În special, ea a notat că respingerea cererii de revizuire depuse de către societatea reclamantă și menținerea condamnării pronunțate în procesul fiscal privează achitarea definitivă de care această societate a beneficiat în procesul penal de cel puțin o parte din efectele acesteia și, astfel, merge împotriva ei. Prin urmare, Curtea a considerat că rezultatul cerut de dispozițiile Articolului 6 § 1 din Convenție nu a fost atins în procesul fiscal inițiat împotriva societății reclamante.

39. Cu referire la plângerea în baza Articolului 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție, Curtea a notat că părțile nu au contestat: a) că tranzacția dintre societatea reclamantă și furnizorii săi au avut loc; b) că primul a achitat celui de-al doilea valoarea mărfii și TVA aferentă; c) că furnizorii au emis facturi fiscale către societatea reclamantă, a căror autenticitate nu a fost niciodată pusă în discuție pe plan intern; și (d) societatea reclamantă a declarat autorităților fiscale, în termenele prevăzute, sumele plătite furnizorilor. De asemenea, Curtea a acordat o atenție deosebită constatărilor făcute de către judecători în decizia de achitare a societății reclamante care a fost pronunțată în contextul procesului penal. Aparent, persoana interesată nu avea de unde să cunoască faptul că furnizorii în cauză nu mai erau incluși în registrul persoanelor supuse TVA. Curtea a notat că nici acest aspect nu fusese dezbătut între părți. De asemenea, ea a notat că nu reiese în niciun fel din elementele dosarului că societatea reclamantă ar fi putut obține respectarea de către furnizori a obligațiilor lor fiscale. Prin urmare, Curtea a concluzionat că a avut loc și o încălcare a Articolului 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție în prezenta cauză.

40. Curtea a constatat faptul încălcării drepturilor companiei reclamante la un proces echitabil și la respectarea bunurilor sale în urma respingerii cererii sale de revizuire de către instanțele judecătorești în cadrul procedurii fiscale, Statului reclamat îi revine obligația de a executa în mod necondiționat hotărârea Curții din 22 octombrie 2024, în partea referitoare la măsurile cu caracter individual.

41. Ținând cont de argumentele redate mai sus, întru asigurarea respectării principiului subsidiarității și remedierea prioritară a încălcării drepturilor societății reclamantei din speță la nivel național în conformitate cu Articolul 46 din Convenție, întru evitarea unei proceduri contencioase în fața Curții

care ar putea culmina cu pronunțarea unei hotărâri privind acordarea satisfacției echitabile sub formă de prejudiciu material, agentul își întemeiază prezenta cerere.

42. La 10 februarie 2025, avocatul Serghei Șteliman în interesele Societății cu Răspundere Limitată „Tasoncom” în proces de insolabilitate a depus cerere de revizuire împotriva deciziei Curții supreme de Justiție din 20 mai 2015, a încheierii Curții de Apel Chișinău din 18 martie 2015 și a deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 septembrie 2012, solicitând casarea deciziei Curții Supreme de Justiție din 20 mai 2015, casarea încheierii Curții de Apel Chișinău din 18 martie 2015, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 septembrie 2012 și restituirea cauzei la rejudecare la Curtea de Apel Bălți.

43. În motivarea cererii a indicat că, CtEDO prin hotărârea din 22 octombrie 2024, a constatat încălcarea dreptului fundamental la un proces echitabil, garantat de art. 6 alin. 1 al Convenției Europene și a dreptului fundamental la protecția proprietății, garantat de art. 1 alin. 1 al Protocolului adițional de la Paris la Convenția Europeană. CtEDO încă nu s-a expus asupra prejudiciului material suportat de Societatea cu Răspundere Limitată „Tasoncom” rezervând că va face acest lucru printr-o hotărâre suplimentară. Totodată, suma de 10.139.070 lei, încasarea căreia s-a dispus prin decizia IFS Orhei nr. 686 c din 9 octombrie 2009, cererea de anulare a căreia a fost respinsă prin decizia Curții de Apel Chișinău din 12 septembrie 2012, este inclusă în suma prejudiciului material cauzat Societății cu Răspundere Limitată „Tasoncom” asupra căruia CEDO urmează să decidă prin hotărârea suplimentară.

44. Totodată menționează că, prin anularea deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 septembrie 2012 poate fi parțial remediată încălcarea dreptului la un proces echitabil, garantat de art. 6 alin. 1 al Convenției Europene și dreptul fundamental la protecția proprietății, garantat de art. 1 alin. 1 al Protocolului adițional de la Paris la Convenția Europeană.

45. Conform prevederilor art. 123 alin. 3 CPC, sentința pronunțată de instanța judecătorească într-o cauză penală, rămasă irevocabilă, este obligatorie pentru instanța chemată să se pronunțe asupra efectelor juridice civile ale actelor persoanei împotriva căreia s-a pronunțat sentința numai dacă aceste acte au avut loc și numai în măsura în care au fost săvârșite de persoana în cauză. În așa mod, pentru instanța civilă este obligatoriu faptul stabilit prin sentința din 27 decembrie 2013, că nu a avut loc faptul evaziunii fiscale și că Societatea cu Răspundere Limitată „Tasoncom” nu a comis evaziune fiscală.

46. Menționează că, concluzia instanței de recurs despre netemeinicia pretențiilor Societății cu Răspundere Limitată „Tasoncom” privind anularea deciziei IFS Orhei nr. 686 c din 9 octombrie 2009 se bazează anume pe faptul

că anterior prin sentința penală a fost declarată vinovăția Societății cu Răspundere Limitată „Tasoncom” în acest fapt, mai mult ca atât, aceste concluzii ale instanței de recurs au fost bazate în exclusivitate pe faptul acestei condamnări anterioare. Prin sentința judecătorei Orhei din 27 decembrie 2013 devenită irevocabilă la 13 ianuarie 2014, din contra s-a stabilit nevinovăția Societății cu Răspundere Limitată „Tasoncom” și faptul că ea nu a comis evaziune fiscală.

47. La fel notează că, sunt obligatorii pentru instanță și faptele constatate de CtEDO. La caz, subliniază că prin hotărârea din 22 octombrie 2024, CtEDO a constatat că în condițiile când prin sentința judecătorei Orhei din 27 decembrie 2013 devenită irevocabilă la 13 ianuarie 2014, Societatea cu Răspundere Limitată „Tasoncom” a fost achitată, constatându-se că nu a comis infracțiunea de evaziune fiscală, respingerea cererii și refuzul de a casa decizia Curții de Apel Chișinău din 12 septembrie 2012 constituie o încălcare a dreptului fundamental la un proces echitabil, garantat de art. 6 alin. 1 al Convenției Europene și a dreptului fundamental la protecția proprietății, garantat de art. 1 alin. 1 al Protocolului adițional de la Paris la Convenția Europeană.

48. Subliniază că, temei pentru revizuire îl constituie faptul că CtEDO a constatat o încălcare a drepturilor fundamentale ale Societății cu Răspundere Limitată „Tasoncom”, garantate de art. 6 alin. 1 al Convenției Europene și art. 1 alin. 1 al Protocolului adițional de la Paris la Convenția Europeană. Totodată, încălcarea acestor drepturi fundamentale s-a produs nu prin pronunțarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 septembrie 2012, care s-a bazat pe sentința de condamnare, existentă la acel moment, dar prin faptul că, necătând la casarea ulterioară a acestei sentințe de condamnare și pronunțarea unei sentințe de achitare, a fost respinsă cererea de revizuire. Acest lucru rezultă cert și expres din hotărârea CEDO din 22 octombrie 2024.

49. Instanța ce a respins prin încheiere cererea de revizuire a fost Curtea de Apel Chișinău, însă instanța care prin decizie a respins recursul asupra acestei încheieri a fost Curtea Supremă de Justiție. Astfel, ultima instanță ce s-a pronunțat asupra cererii de revizuire, menținând încheierea de respingere a ei, a fost Curtea Supremă de Justiție.

50. Ținând cont de faptul că încălcarea ce a stat la baza hotărârii CEDO care, la rândul său, constituie temei de revizuire, a fost admisă la examinarea cererii de revizuire, și nu la judecarea recursului asupra hotărârii primei instanțe și că în ceea ce privește cererea de revizuire prima s-a pronunțat Curtea de Apel Chișinău, însă ultima s-a expus Curtea Supremă de Justiție care a menținut prin decizie încheierea de respingere a cererii de revizuire, instanța competentă să judece prezenta cerere de revizuire este anume Curtea Supremă de Justiție.

51. Un alt argument în folosul competenței Curții Supreme de Justiție este acel că prin cererea de revizuire se solicită și anularea unei decizii a Curții Supreme de Justiție - decizia din 20 mai 2015, iar o instanță ierarhic inferioară nu poate anula o decizie a Curții Supreme de Justiție.

52. De asemenea menționează că, după admiterea cererii de revizuire, cauza urmează a fi remisă la rejudecare în instanța de apel competentă de a examina apelurile împotriva hotărârilor judecătorești Orhei, care la moment este Curtea de Apel Bălți.

53. Prin referința depusă la 14 martie 2025 Serviciul Fiscal de Stat a solicitat respingerea cererii de revizuire depusă de către revizuentul Societatea cu Răspundere Limitată „Tasoncom”.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

54. Art. 195 din Codul administrativ:

„Procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art.169–171.”

55. Art.446 din Codul de procedură civilă:

„Pot fi supuse revizuirii hotărârile, ordonanțele, încheierile și deciziile irevocabile ale tuturor instanțelor judecătorești, în condițiile prezentului capitol.

Încheierile de încetare a procesului conform art.265 lit.c) și d), precum și cele prin care se respinge acțiunea ca fiind tardivă conform art.186¹ pot fi supuse revizuirii. Încheierile judecătorești care nu se referă la fondul cauzei, precum și deciziile emise în privința acestora nu se supun revizuirii. În aceste cazuri, încheierile de inadmisibilitate a revizuirii nu se supun niciunei căi de atac.”

56. Art. 447 din Codul de procedură civilă:

„Sînt în drept să depună cerere de revizuire:

a) părțile și alți participanți la proces;

b) persoanele care nu au participat la proces, dar care sînt lezate în drepturi prin hotărîrea, încheierea sau decizia judecătorească;

c) Agentul guvernamental, precum și subiecții menționați la lit.a) și b) din prezentul articol, în cazurile prevăzute la art.449 lit.g) și h).”

57. Art. 5 alin. (4) lit. b) al Legii cu privire la Agentul guvernamental nr. 151 din 30 iulie 2015:

„În domeniul asigurării implementării la nivel național a Convenției, Agentul guvernamental:

b) în cazurile prevăzute de lege, intervine sau participă în procedurile naționale sau solicită redeschiderea acestora.”

58. Art. 448 din Codul de procedură civilă:

„Cererea de revizuire împotriva unei hotărîri sau încheieri rămase irevocabilă prin neatacare se soluționează de instanța care s-a pronunțat asupra fondului.

Cererea de revizuire împotriva unei hotărâri care, fiind supusă căilor de atac, a fost menținută, modificată sau casată, emițându-se o nouă hotărâre, se soluționează de instanța care a menținut, a modificat hotărârea sau a emis o nouă hotărâre.”

59. Art. 449 lit. h) din Codul de procedură civilă:

„Revizuirea se declară în cazul în care:

h) Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat, printr-o hotărâre, fie Guvernul Republicii Moldova a recunoscut, printr-o declarație, o încălcare a drepturilor sau libertăților fundamentale care poate fi remediată, cel puțin parțial, prin anularea hotărârii pronunțate de o instanță de judecată națională.”

60. Art. 450 lit. f) din Codul de procedură civilă:

„Cererea de revizuire se depune:

f) în termen de 6 luni de la pronunțarea hotărârii sau deciziei Curții Europene a Drepturilor Omului – în cazul prevăzut la art.449 lit.h).”

61. Art. 451 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„Cererea de revizuire se depune în scris de persoanele menționate la art.447, indicându-se în mod obligatoriu temeiurile consemnate la art.449, cu anexarea probelor ce le confirmă și a dovezii de plată a taxei de stat și/sau a taxei de timbru în mărimea prevăzută de Legea taxei de stat nr.213/2023.

Cererea de revizuire se depune la instanța competentă prevăzută la art.448.”

62. Art. 452 alin. (1¹) din Codul de procedură civilă:

„Dacă examinarea cererii de revizuire este de competența Curții Supreme de Justiție sau a instanței de apel, ședințele se desfășoară fără înștiințarea participanților la proces. Dacă instanța care examinează cererea de revizuire consideră necesară prezența participanților la proces, aceasta dispune înștiințarea lor.”

63. Art. 453 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă:

„După ce examinează cererea de revizuire, instanța emite unul din următoarele acte de dispoziție:

b) încheierea de admitere a cererii de revizuire și de casare a hotărârii sau deciziei supuse revizuirii.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

64. În prezenta cauză, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, cererea de revizuire depusă de Agentul Guvernamental al Republicii Moldova și avocatul Serghei Șteliman în interesele Societății cu Răspundere Limitată „Tasoncom” în proces de insolabilitate a fost depusă în temeiul prevăzut de art. 449 lit. h) din Codul de procedură civilă, din motiv că la 22 octombrie 2024 Curtea Europeană a Drepturilor Omului a pronunțat hotărârea cu privire la fondul cauzei Tasoncom S.R.L. v. Republica Moldova (cererea nr. 59627/15), prin care a constatat că autoritățile au încălcat dreptul societății reclamante la un proces echitabil, garantat de Articolul 6 § 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale,

precum și dreptul la respectarea bunurilor sale, garantat de Articolul 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție.

65. Respectiv, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție verificând respectarea termenului de depunere a cererii de revizuire în termen de 6 luni de la pronunțarea hotărârii Curții Europene a Drepturilor Omului în cauza Tasoncom S.R.L. v. Republica Moldova (cererea nr. 59627/15), prevăzut de art. 450 lit. f) din Codul de procedură civilă, conchide că revizuenții Agentul Guvernamental al Republicii Moldova și Societatea cu Răspundere Limitată „Tasoncom” în proces de insolabilitate s-au conformat cerințelor legale și au depus cererile de revizuire în termenul prevăzut de legislația procedurală.

66. Or, hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului, prin care s-a recunoscut încălcarea dreptului Societății cu Răspundere Limitată „Tasoncom” garantat de Articolul 6 § 1 din Convenția și Articolul 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție, a fost pronunțată la 22 octombrie 2024, iar cererile de revizuire au fost depuse de Agentul guvernamental la 21 ianuarie 2025 și de avocatul Serghei Șteliman în interesele Societății cu Răspundere Limitată „Tasoncom” în proces de insolabilitate la 10 februarie 2025.

67. Examinând cererile de revizuire prin prisma temeiurilor și argumentelor invocate de revizuenții, Agentul Guvernamental al Republicii Moldova și Societatea cu Răspundere Limitată „Tasoncom” în proces de insolabilitate și a constatărilor din hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 22 octombrie 2024 în cauza Tasoncom S.R.L. v. Republica Moldova (cererea nr. 59627/15), precum și în raport cu materialele cauzei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că cererile de revizuire sunt întemeiate și urmează a fi admise, din motivele ce succed.

68. În debut, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că posibilitatea revizuirii prevăzute de Capitolul XXXIX din Codul de procedură civilă reprezintă o procedură excepțională. Prin urmare, cererile de revizuire a hotărârilor judecătorești trebuie supuse unei analize stricte.

69. Din actele și lucrările dosarului, se atestă că, la 17 decembrie 2009, Societatea cu Răspundere Limitată „Tasoncom” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat, raionul Orhei, cu privire la anularea deciziei nr. 686c din 9 octombrie 2009.

70. Fiind investită cu judecarea cauzei, Judecătoria Orhei prin hotărârea din 16 februarie 2012 a admis integral acțiunea depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Tasoncom”. A anulat decizia Inspectorului Fiscal de Stat al raionului Orhei nr.686 c din 9 octombrie 2009 emisă la actul de control nr. 637133 din 1 octombrie 2009 în privința Societății cu Răspundere Limitată „Tasoncom” cu sediul str. Sf. Dumitru 11, or. Orhei, cod fiscal 1003606004729.

71. Prin decizia din 12 septembrie 2012 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis recursul declarat de către Inspectoratul Fiscal de Stat or. Orhei, ca

întemeiat. S-a casat hotărârea Judecătorei Orhei din 16 februarie 2012 și s-a pronunțat o nouă hotărârea prin care: S-a respins acțiunea depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Tasoncom” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat or. Orhei cu privire la contestarea decizie nr. 686c din 9 octombrie 2009, ca fiind neîntemeiată.

72. La 20 februarie 2013, Societatea cu Răspundere Limitată „Tasoncom” a depus revizuire împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 septembrie 2012, care prin încheierea din 5 iunie 2013 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins ca fiind inadmisibilă, încheierea menținută prin decizia din 15 ianuarie 2014 a Curții Supreme de Justiție.

73. La 26 martie 2014, Societatea cu Răspundere Limitată „Tasoncom” a depus revizuire împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 septembrie 2012. Prin încheierea din 18 martie 2015 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins ca fiind inadmisibilă cerere de revizuire, iar prin decizia din 20 mai 2015 a Curții Supreme de Justiție, s-a menținut încheierea Curții de Apel Chișinău din 18 martie 2015.

74. Ulterior, la 24 august 2015 Societatea cu Răspundere Limitată „Tasoncom” a depus cerere de revizuire împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 septembrie 2012, care a fost respinsă prin încheierea din 2 decembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău și menținută prin decizia din 27 aprilie 2016 a Curții Supreme de Justiție.

75. La 21 ianuarie 2025 și 10 februarie 2025, Agentul Guvernamental al Republicii Moldova și avocatul Serghei Șteliman în interesele Societății cu Răspundere Limitată „Tasoncom” în proces de insolvență au depus cerere de revizuire împotriva deciziei din 20 mai 2015 a Curții Supreme de Justiție, anexând în acest sens hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 22 octombrie 2024, pronunțată în cauza Tasoncom S.R.L. v. Republica Moldova.

76. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție conchide că, legiuitorul a instituit un mecanism pentru executarea hotărârilor pronunțate de instanța internațională, al căror caracter obligatoriu a fost recunoscut de către statul Republica Moldova, în calitate de stat-membru al Convenției.

77. Atunci când este investită cu examinarea unei cereri de revizuire, Curtea Supremă de Justiție trebuie să se limiteze la verificarea existenței condițiilor expres prevăzute de lege și să verifice, în lumina legislației naționale și a concluziilor statuate prin hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului, îndeplinirea condițiilor pentru aprobarea redeschiderii procesului.

78. La acest capitol, Completul de judecată consideră necesar de a sublinia faptul că CtEDO nu cere expres redeschiderea procedurilor naționale, urmare a constatării încălcării de către Curte a unui drept garantat de Convenție. Totuși, Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei a recomandat adoptarea

unei legislații care ar permite redeschiderea procedurilor naționale (a se vedea Recomandarea CM R(2000)2 din 19 ianuarie 2000).

79. Recomandarea nominalizată sugerează că redeschiderea ar trebui să aibă loc atunci când CtEDO constată încălcarea de către statul-membru al Convenției și dacă: „(i) partea lezată continuă să sufere consecințe negative foarte grave din pricina rezultatului deciziei naționale în cauză, care nu sunt în mod adecvat remediate prin satisfacția echitabilă și nu pot fi rectificate decât prin reexaminare sau redeschidere, și (ii) hotărârea Curții duce la concluzia că: a) decizia națională contestată este în esență contrară Convenției, sau b) violarea constatată este cauzată de erori sau deficiențe procedurale de o asemenea gravitate încât apare un dubiu serios în privința rezultatului procedurilor naționale contestate.”

80. De altfel, în sensul temeiului de revizuire prevăzut la art. 449 lit. h) din Codul de procedură civilă, se configurează concluzia, precum că cerința legală – existența unei constatări a Curții Europene a Drepturilor Omului privind încălcarea unei drept sau a unei libertăți fundamentale a omului în cauza a cărei act judecătoresc se solicită a fi revizuit, constituie un temei de admitere a cererii de revizuire. Decizia Curții Europene a Drepturilor Omului cu privire la încălcarea unui drept sau a unei libertăți fundamentale a omului nu poate fi negată de instanța competentă să se pronunțe asupra revizuirii. Or, hotărârile și deciziile Curții Europene a Drepturilor Omului sunt obligatorii pentru toate statele membre ale Consiliului Europei.

81. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că la 22 octombrie 2024 Curtea Europeană a Drepturilor Omului a pronunțat hotărârea cu privire la fondul cauzei în cauza Tasoncom S.R.L. v. Republica Moldova (nr. 59627/15), constatând că autoritățile au încălcat dreptul societății reclamante la un proces echitabil, garantat de Articolul 6 § 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și dreptul la respectarea bunurilor sale, garantat de Articolul 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție. Curtea a acordat societății reclamante 4700 de euro în calitate de despăgubire pentru prejudiciul moral și 2500 de euro pentru costuri și cheltuieli

82. În același timp, Curtea a rezervat chestiunea cu privire la acordarea despăgubirii pentru prejudiciul material pentru o hotărâre separată, invitând societatea reclamantă și Guvernul Republicii Moldova să analizeze posibilitatea unei reglementări amiabile în acest sens.

83. În fața Curții, societatea reclamantă a pretins încălcarea drepturilor sale garantate de Articolul 6 § 1 din Convenție din cauza respingerii, de către instanțele judecătorești naționale, a cererii sale de revizuire. De asemenea, invocând încălcarea Articolului 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție, aceasta pretinde că, în pofida achitării sale de comiterea infracțiunii de evaziune fiscală, ea a fost sancționată prin sancțiuni fiscale, fiind privată de sume considerabil de mari.

84. În hotărârea sa din 22 octombrie 2024 a Curții Europene a Drepturilor Omului în cauza Tasoncom S.R.L. v. Republica Moldova (nr. 59627/15), referitor la aplicabilitatea Articolului 6 din Convenție, a notat că nu poate considera decizia Curții Supreme de Justiție ca un simplu refuz de redeschidere a procedurii fiscale. Într-adevăr, chiar dacă rezultatul cauzei nu a fost modificat, prin excluderea răspunderii penale a societății reclamante ca temei al condamnării acesteia în procedura fiscală și prin substituirea altor argumente în susținerea acestei condamnări, Curtea Supremă de Justiție s-a pronunțat din nou asupra fondului acuzațiilor aduse persoanei în cauză în contextul procedurii fiscale. Respectiv, revizuirea efectuată de către Curtea Supremă de Justiție în cadrul examinării cererii de revizuire trebuie considerată ca o prelungire a procedurii încheiate prin decizia Curții de Apel Chișinău din 12 septembrie 2012.

85. Curtea a notat că a existat o repetare a procesului penal împotriva societății reclamante cu privire la aceleași fapte. În acest context, societatea reclamantă s-a aflat într-o situație în care, pentru aceleași fapte, a fost achitată definitiv în procesul penal propriu-zis, dar condamnată în procesul fiscal.

86. În special, a notat că respingerea cererii de revizuire depuse de către societatea reclamantă și menținerea condamnării pronunțate în procesul fiscal privează achitarea definitivă de care această societate a beneficiat în procesul penal de cel puțin o parte din efectele acesteia și, astfel, merge împotriva ei. Prin urmare, Curtea a considerat că rezultatul cerut de dispozițiile Articolului 6 § 1 din Convenție nu a fost atins în procesul fiscal inițiat împotriva societății reclamante.

87. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție remarcă faptul că existența unei hotărâri judecătorești, în care se constată o încălcare a drepturilor fundamentale a persoanei garantate de Constituție și de Convenție, obligă instanța supremă să înlăture acea încălcare și să repare consecințele astfel încât să restabilească, atât cât e posibil, situația ante factum încălcării.

88. Astfel, Completul de judecată reține întrunirea condiției prevăzute de art. 449 lit. h) din Codul de procedură civilă pentru depunerea cererii de revizuire, fiind constatată o încălcare a drepturilor sau libertăților fundamentale ale omului printr-o hotărâre a Curții Europene a Drepturilor Omului.

89. În conformitate cu art. 453 alin. (6) din Codul de procedură civilă, în cazul în care o hotărâre examinată anterior în apel și în recurs a fost supusă revizuirii, cauza se trimite, după admiterea cererii de revizuire, la rejudecare.

90. Corespunzător, cumulul circumstanțelor elucidate supra impun admiterea cererilor de revizuire, cu reținerea cauzei în procedura Curții Supreme de Justiție, pentru judecarea cererii de recurs depuse de Societatea cu Răspundere Limitată „Tasoncom” împotriva încheierii din 18 martie 2015 a Curții de Apel Chișinău.

91. Or, în situația în care Curtea a constatat că a existat o încălcare a art. 6 § 1 din Convenție, prin pronunțarea deciziei din 20 mai 2015 prin care s-a respins recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Tasoncom” împotriva încheierii din 18 martie 2015 a Curții de Apel Chișinău, redeschiderea procedurii de recurs, cu respectarea tuturor exigențelor unor proceduri echitabile, este obligatorie pentru înlăturarea consecințelor grave ale încălcărilor constatate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului și restabilirea situației existentă până la admiterea încălcării.

92. În consecință, constatând îndeplinite condițiile de admisibilitate a cererilor de revizuire, completul de judecată în temeiul articolului 449 lit. h) din Codul de procedură civilă, admite cererea de revizuire depusă de Agentul Guvernamental al Republicii Moldova și cererea de revizuire depusă de avocatul Serghei Șteliman în interesele Societății cu Răspundere Limitată „Tasoncom” în proces de insolvență, casează decizia din 20 mai 2015 a Curții Supreme de Justiție cu reținerea cauzei în procedura Curții Supreme de Justiție pentru judecare în ordine de recurs, în baza recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Tasoncom” împotriva încheierii din 18 martie 2015 a Curții de Apel Chișinău.

93. Colegiul notează că, potrivit dispozițiilor Capitolului XXXIX din Codul de procedură civilă, instanța de revizuire are competența de a verifica dacă cererea de revizuire corespunde condițiilor legale, limitându-se doar la stabilirea admisibilității sau inadmisibilității acesteia, fără a se pronunța asupra fondului cauzei.

94. Astfel, rolul activ al instanței în procedura revizuirii este redus, instanța având obligația de a verifica dacă cererea de revizuire este formulată în termenul prevăzut de lege, dacă motivul invocat se încadrează într-unul din temeiurile de revizuire expres prevăzute de lege și dacă sunt întrunite condițiile de admisibilitate în raport cu motivul de revizuire invocat.

95. Din considerentele menționate supra și având în vedere că, din materialele cauzei și-au găsit confirmare argumentele conținute în cererile de revizuire, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia necesității admiterii cererii de revizuire depusă de Agentul Guvernamental al Republicii Moldova și cererii de revizuire depusă de avocatul Serghei Șteliman în interesele Societății cu Răspundere Limitată „Tasoncom” în proces de insolvență și casarea deciziei din 20 mai 2015 a Curții Supreme de Justiție, cu reținerea cauzei în procedura Curții Supreme de Justiție pentru judecarea în ordine de recurs, a recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Tasoncom” împotriva încheierii din 18 martie 2015 a Curții de Apel Chișinău.

96. În conformitate cu articolele 195 și 230 din Codul administrativ în coroborare cu articolele 449 lit. h), 452 și 453 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Admite cererea de revizuire depusă de Agentul Governamental al Republicii Moldova și cererea de revizuire depusă de avocatul Serghei Șteliman în interesele Societății cu Răspundere Limitată „Tasoncom” în proces de insolvență.

Casează decizia din 20 mai 2015 a Curții Supreme de Justiție și se reține în procedura Curții Supreme de Justiție cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Tasoncom” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat, raionul Orhei, cu privire la contestarea actului administrativ, pentru examinarea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Tasoncom” împotriva încheierii din 18 martie 2015 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Diana Stănilă

Ion Malanciuc